

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

1. Quod quatuor causæ mouerint authorem ad prædicandam in ista vrbe
pœnitentiam.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

CONCIO PRIMA.

7. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν.
 7. In se autem reuersus, dixit.
 7. Quumq; ad se rediisset, ait.

Græca.
 Vulgata.
 Syriaca.

ARGVMENTVM.

1. Quatuor causa mouerunt authorem ad predicandam in ista vrbe pœnitentiam.
2. Dat pro pœnitentia duce Prodigum Euangelicum, & cur ipsum præ reliquis.
3. Responsio contra ducis istius obtræctatores.

A V E.

I.

Quatuor causa, mouerunt Authorem, ad predicandam pœnitentiam in ista vrbe.

VM nunquam ex hoc loco sermonem fecerim, & hic omnium primus sit, precor, Auditores, hunc vobis & mihi esse salutarem. Vnde autem incipiam commodius quam à peccatorum lachrymis & pœnitentia? quod

ut faciam agmen me compellit rationum; exemplum videlicet magnorum in hac re artificum, personarum auditorum, tempus, & necessitas huius scientiæ.

1. Exemplum Magnorum, qui quoties ora ad dicendum aperuerunt, semper à pœnitentia clamorem suum inchoarunt. Venit Ioannes Baptista, predicans *Matth. 3.* in deserto Iudæa, & dicens: Pœnitentiam agite, appropinquauit enim regnum cœlorum. Ut præiuit Præcursor, sic & subsequutus Magister, alijq; post ipsum discipuli; ac nominatim Sanctus Petrus. Nisi pœnitentiam egeritis, *Luc. 13.*

A S omnes

Mar. 6.

omnes similiter peribitis, non semel dicit Christus. *Exeuntes duodecim predicabant, ut agerent poenitentiam*. Egressi bini omnes illud sermonis habuere principium. S. Petrus cum primum recepit in ardentis lingua specie Spiritum Sanctum, statim clamat: *poenitemini, ut deleantur peccata vestra*. Primus ac communis magnorum magistrorum illorum clamor est: *poenitemini, poenitemini*, ac inde mihi visum fuit de poenitentia primos ad vos inchoare sermones.

Act. 3.

* 2. Personæ Auditorum etiam illuc nos permovent; nihil enim æque nobis curandum arbitror, quam ut accommodatos auditorio faciamus sermones, siue litterati doctique sint, siue plebæi ac idiota, versati in curijs, versati in castris: Inter milites dequitate, de fide inter mercatores, de controuersis inter Huguenotas. Quamcunque de scripturis sumamus materiam, bona est; non tamen omnibus æque opportuna. quid enim idiotis ac sincere Catholicis cum controuersijs, ac de fide disceptationibus? quid militi cum mercatorum vsuris? quid mercatori cum perfidia & violentia militari? Contra hæreticos conuenit argumenta sumere ex Alphonso de Castro, aut Bellarmino, qui illo posterior. Inter milites bonum est capitula S. Iohannis Baptistæ ad ipsos recensere & sic de cæteris. Tractatus autem de poenitentia omni loco, omni tempore conuenit: omnes enim peccauimus, & ubicunque hominem inuenias, inuenies & poenitentia egentem, quamuis enim alij plus, alij minus, nemo tamen sine peccato est.

3. Reg.] *Non est homo qui non peccet.*

Iob. 25] *Nemo mundus à sordibus, neque infans, cuius est unius diei uita super terram, secundum 70.*

Iac.] *In multis offendimus omnes.*

Septies in die cadit iustus.

1. Ioan. 1.] *Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & ueritas in nobis non est.*

Psal.] *Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.*

Rom. 3] *Omnes peccauerunt & egent gloria Dei.*

Rom.

DE POENITENTIA PRODIGI. II

Rom. II.] *Conclusit Deus omnia in incredulitate, ut omnium misereatur.*

Rom. II.] *Conclusit scriptura omnia sub peccato.*

D. August. lib. de natiuit. & grat. contra Pelag.] *Virgine excepta, si omnes illos sanctos & sanctas qui in scripturis sanctiatis non modo non peccasse, verum etiam iuste vixisse referuntur, cum hic viuerent congregare possemus, & interrogare, utrum essent sine peccato: quid fuisse responsuros putamus quantalibet fuerint in hoc corpore excellentia sanctitatis, si hoc interrogari potuissent, una voce clamassent, quod ait Iohannes Apostolus: si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est.*

Quis nostrum primam illam innocentiae vestem non maculauit, quam candidam in baptismo accepimus? ubi inuenimus qui cum prima baptismi tabula post naufragium ita seruetur, ut secunda poenitentiae tabula non indigeat? Excessit ad significandum singularem quandam sanctitatem, non ab omni peccato exemptionem doctissimus ille Franciscani Ordinis Alexander de Hales, fons Theologorum, cuius scriptis (ut Homeri fragmentis Poetae) posteri omnes, & ipse sanctus Thomas sua locupletarunt, excessit inquam cum saepe sanctum nostrum Bonaventuram, ob laudatos mores, & vitae sanctitatem, ob gratiam corporis, ob suauiloquentiam ac omnem in conuersatione humanitatem, de illo pronuntiauit: *Non videtur Adam in homine isto peccasse, non, non, rigide loquendo non subsistit, omnes enim in eo peccauerunt, omnes inde trahimus longam actualium peccatorum nostrorum catenam, ita inde conuenientissime hinc poenitentiae materiam auspicor: Cum S. Augustinus dicat, neminem, etsi sibi peccati nullius consciu, sine poenitentia tamen hinc debere recedere.*

In offi. Ord. Minorum in octaua S. Bonau.

Augustinus de poenitentia] Vita humana quantalibet polleat fecunditate iustitia, sine peccatorum remissione tamen non agitur.

Breu. Rom. 18. Augusti.

Idem.] Sine quotidianis leuibusque peccatis haec vita non ducitur.

Infantibus simillimi sumus, qui se rursus collutulant.

lant, etsi à matribus bene loti; & quamuis sine seculo re uiuatur, de venialibus tamen intelligendum, *non sine crimine uiuit*, & est sine omni peccato.

* 3. Tempus quo ad prædicandum venio, o quantum pœnitentia tractatum requirit! omnium rerum tempus est, risus, ploratus, nec omnia semper conueniunt; quædam lætioribus festis tempestiua sunt, Resurrectioni, Ascensioni, &c. quia gaudium habent quædam tristibus, vt diei animarum, cum prophetia Iob leguntur, & in vigilijs mortuorum, tristia tractanda sunt, non læta cantica, ne dicatur, *Musica in luctu, importuna narratio*. Quædam ambigua sunt, & quali ambidextra semper oportuna, vt tractatio de amore Dei & proximi; quia illa semper grata, & quia gemina charitas scopus est fidei, prophetarum, concionantium. huc spectat & tractatus de Pœnitentia, quia semper offendimus, semperque ea indigemus, si non vt sacramentum est, attamen vt virtus est, & quamuis omnibus horis sit tempestiuus, hoc tamen Aduentus tempore, longe maximè. Aduentus enim & conciones ad hoc ab Ecclesia constituta sunt, vt populus ducatur ad præparandum viam Domini, vt prædicabat S. Iohannes Prodromus: *Agite pœnitentiam, fiant praua in directa & aspera in vias planas*, vt mala omnia eliminentur ab anima, quam Deus venit inhabitaturus, aut per sacramentum, aut per gratiam, & ideo heri in vesperis cecinit Ecclesia, *Frater Hora est, iam nos de somno surgere*. Et alibi: *In aduentu summi regis mundentur corda hominum*.

D. Greg.
Rom. 13.
Bren. Rom.

* 4. Sed quæ huius necessitas? multa argumenta sunt iucunda, vtilia, non tamen necessaria, vt quæ tractant de virginitatis gloria, de paupertatis voto, de obedientia, ac similibus: omitti tamen etiam possunt, cum Christus Iesus, nec Apostolos, nec nos, ad hoc obligarit, sed nostræ ea permisit libertati: *quæ potest capere, capiat*, dicit Magister de Virginibus; *Præceptum Domini non habeo, consilium autem do*, dicit discipulus. Nostrum autem de pœnitentia argumentum, non tantum iucundum & vtile, sed necessarium

DE POENITENTIA PRODIGI. 25

est: cum peccatores simus Deoque inuisi, nec alia nobis sit via redeundi cum Deo in gratiam, quam per poenitentiam. Verissimum est, quod PP. Cappucini tere superliminaribus suis inscribunt, nisi fallor sumptum ex Granatensi: *aut poenitendum, aut ardendum: si poenitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis.* Nec panis vitæ, nec medicina ægro, nec naus transfretaturo mercatori, nec alæ volaturis aibus magis necessariæ, quam poenitentia peccatoribus, vt ex hac vita ad æternam transeant. quid dixi? nimis opinor parum: magis enim illa quam vlla res necessaria. Deus enim defectum omnium istorum miraculose supplere potest; fecitque non raro, potest nutrire sine pane, *Nam non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo,* *Matth. 4.* quod procedit de ore Dei: sanare potest sine vnguentis, sine pharmacis, resina; testimonium dant leprosi cæci, &c. quos sanauit, cum & mortuos plures suscitauerit verbo. Potest sine nauigio in vltiorem transferre ripam; testimonio est S. Petrus, qui vndas vt solidam calcavit. Vestra sancta Aldegundis similiter Sabin prope Maubeuge, cum Angliæ Rex illâ ad matrimonium insequeretur. S. Barbara in montem se abdens, ad alteram in tutum transiuit partem, cum patris gladius tergo eius immineret. Et quis ignorat populum Israelis diuisum mare penetrasse? Potest facere Deus, vt sine alis quis voleret: vbi enim Iesu Christi alæ, cum cælum ascenderet? vbi erunt nostræ, cum rapiemur cum Christo in aræa? Sed seruare non potest sine poenitentia peccatorem potestate ordinaria, nec fecit vnquam potestate absoluta. Conijcite, si placet, an vlli nostrum aliquando facturus sit: quis beatus iste Phœnix, qui istam sortiretur fortunam? Agam igitur de poenitentia, & docebo quomodo recte fiat: non præceptis tantum, sed & exemplo, quod nobis enarrauit maximus mundi poenitentiarius Christus Iesus. Exemplum dico Prodigii Euangelici, cuius reditum (Deo iuuante) hoc aduentu tractabimus, incipientes ab illis verbis: *in se autem reuersus dixit. quanti mercenarij, &c. cum tantæ necessitatis sit poenitentia.*

tia. O thema pulchrum ! Deus mihi animum & eloquentiam tanto obiecto dignam, vestris precibus concedat.

I I.

*Dat pro exemplo pœnitentiæ Prodigum Euangelicum,
& cur ipsum præ reliquis.*

PRODIGUMNE dicetis mihi ? imo Prodigum, sed cur ipsum præ cæteris ? Pœnitentiæ Davidis nonne illustrior, aut Magdalenæ, aut Thaidis, aut Pelagiz, duo exemplaria satisfactionis, sicut & præuarcationis : quoniam quilibet suæ artis libenter Patronum aliquem imitandum desumit, cumque quem ponit perfectissimum. Pictores Apellem aliquem aut Iovinũ vestrum, monumentum æternum vestræ vrbis, propter vnam quam Antuerpiæ depinxit muscam, Musici Orlandum nostrum Lassum gloriam Montium, Poetæ Virgilium, Oratores Ciceronem, Milites, Alexander Achillem, Iulius Cæsar Alexandrum, Themistocles Miltiadem, nonnulli & nostrum Carolum quintum, Causidici Ciceronem; pœnitentibus autem nullum celebrius propositum, vnquam est exemplum, quam hoc ignoti Prodigii sine nomine, qui forte nunquã in rerum natura extitit. Parabolæ enim sumptæ sunt frequenter ex rebus, quæ fuerunt nunquam, sed tamen possunt & potuerunt euenire. Optime, auditores, efficiam vt mihi consentiatis hac in parte. Do vobis exemplum Prodigii pro patrono, in honorem Christi Iesu, qui illud ore suo sacro nobis adaptauit.

Do ipsum, quia omnium viribus contemperatus est, nihil in sua pœnitentiâ dixit, aut fecit, quod nos totum non possimus; quorundam pœnitentiâ mirabilis magis est, quam imitabilis, plus habens supererogationis, quam necessitatis, & obligationis: vt integras absque omni cibo ieiunare septimanas, quod nonnulli fecerunt Anachoretæ; incinerare cibos, quod aliquoties S. Franciscus, forte & David, iuxta illud

cinerem